



POËZIE

HANNEKE VAN EIJKEN

PAPIEREN VEULENS

Prometheus; 54 pagina's; € 17,95.

Minutieus gecomponeerde bundel van debutante Van Eijken.

Zes jaar lang werkte (podium)dichteres en juriste Hanneke van Eijken (1981) in de dak- en thuislozenzorg. Niet verwonderlijk dus dat het vinden van een huis centraal staat in haar debuutbundel *Papieren veulens*. Of liever gezegd: het zoeken van een veilig onderkomen waar het individu zich kan terugtrekken uit de chaotische buitenwereld om een beheersbare, overzichtelijke orde te scheppen.

Dit klinkt zwaar, en dat is de bundel al-lerminst. Van Eijken verbergt haar thematiek onder vederlichte, bijna dansante regels vol pregnante beelden.

De bundel is minutieus gecomponeerd, als een voortdurend inzoomen. Aan het begin wordt zo'n beetje de hele wereld opgeroepen in vogelvluchtachtige reisgedichten over archipels en miljoenensteden. Te midden van dit alles voelt de ik zich als een origamipaardje: *'De nacht glijdt over onze gevouwen flanken.'*

Tegenover dat kwetsbare papieren we-

zen steigert het levensgrote paard van de werkelijkheid: *'aan de voet van dit appartement raast een stad, briesend/ kauwend op een bit van neonverlichting'*.

Ook een huis biedt uiteindelijk geen bescherming: al zijn er 'regenmeters tegen onrust' en is alles er onder controle, het blijft vol schaduwkamers waar de angsten loeren en de nacht 'met scharen voor de deur' ligt. Waarna ook het lichaam geen veilig onderkomen blijkt - hoezeer de dichteres in het mooie slotgedicht *Begin* een pasgeborene ook probeert gerust te stellen: *'Het begint met je naam, huid,/ waarin je groeit, haren/zacht als veulenneusjes'*. Wereld, huis, lichaam, geboorte.

Hier en daar doen Van Eijkens regels kinderlijk aan: *'Ik zou op blote voeten door onze tuin/ met fantasievogels lopen.'* Maar achter het speelse en kinderlijke schemert steeds een grote kwetsbaarheid en eigenheid.

Erik Menkveld